

Ա Ջ Գ Ա Յ Ի Ն

Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Գ Ի Ր

Ընթացից Նոր-Նախիջևանայ և Բեսսարարիոյ թեմական դպրանոցի վան 1890—91 ուսումնարանական ամին, տուեալ խորհրդարանի Հոգաբարձուաց ի Տեսչէ նորին ի Պալուստ Արապետեան Չարիխեանէ:

Մատուցանելով մեծարոյ Հոգաբարձութեանդ մեր թեմական Գպրանոցի 1890—91 ամի ուսումնական ընթացից տեղեկագիրը, հարկ կհամարիմ՝ յիշել թէ ի նկատի առնելով, որ այս տարի կլրանայ նորա գոյութեան տասնամեայ շրջանը՝ ոչ աւելորդ վարկայ ակնարկ մի ձգել և այդ շրջանի վերայ, ուստի և տեղեկագրիս յարակցեցի համառօտ տեսութիւն և այդ անցեալ տասնամեայ շրջանի վերայ ևս, յուսալով թէ հաղորդած տեղեկութիւններս կարող են արգասաւոր լինել սպագայի համար: Արուհետե մարդ մը, երբ օր աւուր աշխատանքի հետ լինի և ուշքը դարձնէ միայն այն հանգամանքի վերայ, որ իւր սրտոքը արդարապէս կատարէ, շատ անգամ բուն նպատակը աչքէ հեռացնելով կկորցնէ և անտի առաջ կուգան զանազան խոչընդոտներ, ինքն ալ կխտտորի ուղիղ ճանապարհէն և այդպիսով կխախտուի նպատակի իրագործումը: Այս պատճառաւ շատ օգտակար է և միանգամայն կարևոր՝ եթէ գործակատարութեան միջոց մարդս առ ժամանակ մի դադար առնու, հայեացք մը ձգէ իւր անցեալ գործունէութեան վերայ և ի կշռի դնէ թէ ո՞րքան արդեօք ստացած արդիւնքը բաւական է նպատակին հասնելու համար, որպէս զի կարողանայ օգուտներ քաղել և կատարեալ անել նպատակի իրագործումը: Բայ յայնմանէ, երբ որ մարդս ուշք կդարձնէ իւր ան-

ցած գործունէութեան վերայ և ակներև կտեսնէ, որ ժամանակը ի զուր անցուցած չէ և արգասաւոր եղել են աշխատանքն ու ջանքը, այն ժամանակ կարծես մի առանձին մխիթարութիւնով կլցուի նորա սիրտը և ի նորոյ կողմորուի, եթէ թույլանալ ևս սկսած լինի իւր գործունէութեան մէջ, զանազան արգելքներու հանդիպելով՝ նոր այժ և զօրութիւն կստանայ եռանդը կրկնապատկելու, որպէս զի հասնի ընտրած բարի նպատակին: Ինչպէս որ գպրոցի մէջ ուսման ժամանակ անցած առարկաներու կրկնութիւնը կարևոր է շատը նայն առարկաներու գիտութիւնը յիշողութեան մէջ զարթեցնելու համար, որպէս զի և միւս անցած առարկաներու մէջ կապ մը սրահպանուի, այնպէս ալ կեանքի ամեն ասպարիզի գործակատարութեան մէջ պէտքէ յայտնի շրջան անելէն ետքը՝ ակնարկ մը ձգել անցեալի վերայ և խորհել թէ ուղիղ է արդեօք ընտրած ճանապարհը որոշած նպատակին հասնելու համար, յուսալի՞ են գործածած միջոցները, թէ հարկաւոր է ուրիշ միջոցներու գիտել և ընտրել այլ ճանապարհներ: Ահա սոյն այս խորհրդածութիւններն անելով, հարկ համարեցի ակնարկ մը ձգել և մեր Գպրանոցի անցեալ տասնամեայ գործունէութեան և ընթացից վերայ, որպէս զի կարելի լինի կարեօք չափ օգուտ քաղել անցած անցքերէն և հոգալ առաջակայում հարկաւորը նորա զարգացմանն ու բարգասաւմանը համար:

Այսպիսի գիտաւորութեամբ այս խորհրդաւոր բոլէիս՝ ներկայանալով Ձեր առաջ, Մեծարոյ Տեաքք, ուրախ եմ ի սրտէ շնորհաւորել մեր կրթական հաստատութեան տասնամեակը, և հրապարակաւ Վկայել, որ թէպէտ տասն տարին մի մեծ շրջան չէ որ և է հաստատութեան համար, բայց և այդ կարճ միջոցում մեր Գպրանոցը կարողացել է ակներև ցուցանել իւր արգասաւոր գործունէութեան անժխտելի արդիւնքները:

Մեր Գպրանոցի կոչումն է պատրաստել ընդհանրապէս բոլոր թեմի և մասնաւորապէս մեր քաղաքի համար արժանաւոր հոգևոր հովիւներ, խոհուն և ձեռնհաս ուսուցիչներ ծխական գպրոցաց համար և տալ մեր հասարակութեան պիտանի անդամներ: Իւր այս տասը տարուայ ընթացքում մեր Գպրանոցը համարձակ կարող եմ

ասել, աշխատած է միշտ խղճի մտօք հետևել այդ սուրբ նպատակին և ամենայն բարեխղճութեամբ կատարել է իւր բարոյական պարտքը հայ հասարակութեան առաջ: Կրրև ապացոյց խօսքիս, ես առիթ կունենամ մէջ բերել յարմարաւոր դէպքում կարևոր փաստեր, իսկ առ այժմ կանցնեմ նկարագրելու Գպրանոցիս կայութեան պայմանները նորա սկզբնաւորութենէն մինչև մեր օրերը:

Ինչպէս յայտնի է, մեր Գպրանոցի նախորդը, նորա աւագ եղբայրն եղած է նախկին Հոգևոր Գպրոցը, որ 1875 թուի Սեպտեմբեր ամսին բացուելով քաղաքումն Հոգևոր Բարձրագոյն Խշխանութեան թոյլտուութեամբ՝ անխափան շարունակած է իւր գոյութիւնը մինչև 1881ը, թուական՝ երբ կայսերական հրամանով փոխադրուեցաւ թեմական Գպրանոցի: Այդ Գպրոցը իւր ժամանակին բաւական արդիւնաւոր է եղած, իսկ վերջին տարիները գլխաւորապէս Արքազան Աղափիրեան Գրիգոր Եպիսկոպոսի և մասամբ պ. Փ. Վարդանեանի տեսութեան օրով և սոցա ջանքով, թէ ուսման ծրագրի նկատմամբ և թէ առհասարակ իւր ներքին բարեկարգութեամբ հասած է նշանաւոր յաջողութեան: Այդտեղ են պատրաստուած այդ միջոցին մի խումբ յաւաքողէմ աշակերտներու, որոցմէն յետոյ կազմուած է Գպրանոցի բարձր դասարանաց նշանաւոր կոնսիգենար: Սոյն Հոգևոր Գպրոցը, տարեց տարի բարւոքելով ամենայն մասամբ իւր ուսումնական վիճակը, առիթ է տուած մեր հասարակութեան ձգտելու աւելի բարձր նպատակի, որ և իրագործուած է վերջապէս Հոգևոր Բարձր Խշխանութեան ձեռքով: Ահա այդ ձգտման լրումն եղաւ, երբ 1881 թ. Նոյեմբերի 8 ին Նախիջևանի և Բեսարաբիոյ Հոգևոր Գպրանոցը, մեր բարեխնամ կառավարութեան թոյլտուութեամբ, բացեց իւր հիւրընկալ դռները քաղաքիս ուսումնածարա մանկանց առաջ, գոհայնելով միանգամայն մեր հասարակութեան մէջ վաղուց հետէ զգացուած միջնակարգ գրգրոցի պահանջը: Մեր ժողովուրդը ապրելով ներկայ լուսաւոր դարում և շփուելով քաղաքակիրթ հասարակութեանց հետ, վաղուց հասկացած էր կրթութեան դաստիարակիչ նշանակութիւնը և այդ էր պատճառը, որ ասկէ շատ տարիներ առաջ Նոր—Նախիջևանը տասնեակներով սաներ է տուած թէ կազարեան ձեմարանին և

Թէ Խալիպեան դպրոցին, չնայելով որ այդ կրթական կենդրոնները Թէ իւրեանց հեռաւորութեամբ և Թէ մեծ մեծ ծախքերու պատճառաւ յարմար չեն եղած այդ նպատակի համար և սակաւ մատչելի: Լազարեան հռչակաւոր ձեւարանը իւր ժամանակին մեծ օգուտ է տուած մեր հասարակութեան, բայց արդի ձեւարանը չունի իւր նախկին նշանակութիւնը մեր քաղաքացւոց համար, ուստի և նորա մէջ ուսանող Նախիջևանցոց թիւը այժմ շատ սահմանափակ է, եթէ չեմ սխալուիր, միայն 5 հոգի են: Ինչ որ կը վերաբերի Խալիպեան դպրոցին, պէտք է խոստովանել, որ նա ևս Թէպէտ ունեցաւ իւր համեմատական արդիւնքը, բայց դժբաղդաբար իւր գոյութիւնը երկար չտևելուն պատճառաւ, չկարողացաւ նշանաւոր ծառայութիւն մատուցանել մեր հասարակութեանը: Խալիպեան ուսումնարանի ինչքը՝ նորա հոյակապ շէնքը և մեծածախ տպարանը բաժին հասաւ մեր դպրանոցին, որ ստանձնեց իւր վերայ ամբողջ թեմի հայ հասարակութեան նկատմամբ և նորա բարոյական կաշումը, որքան դա կը համապատասխանէր նորահաստատ դպրանոցի նպատակներուն:

Դպրանոցի սկզբնաւորութեան վերայ խօսք բանալով, բարոյական պարտք կը համարիմ յիշեցնել Չիզ, Յարգելի պարոններ, այն պատկառելի անձի անունը, որի հայրական խնամքին և անդուլ ջանքերուն պարտական ենք մենք գլխաւորապէս մեր դպրանոցի գոյութեամբ, այն է մեր հանգուցեալ Գէորգ Գ. ազգասէր կաթողիկոսի: Նորա շատ ուրիշ փայլուն գործոց շարքում ոչ պակաս տեղ կը գրաւէ և մեր դպրանոցը, որի բացումը իրագործած է նա բազում արգելքների յաղթելով:

Գեռ Խալիպեան դպրոցի փակման միջոցին երջանկայիշատակ Սոստափառ Մեծ կայսր Ազեքսանգր II - ր բարեհաճած էր հրամայել, որ նոյն ուսումնարանը փոխադրուի թեմական դպրանոցի, նորա շէնքը յատկացուի Ազգիս ընդհանրական Հայրապետին: Այդ խորհրդաւոր օրէն ի վեր ազգասէր Հայրապետը անխոնջ հետևողութեամբ և մեծ հաստատամտութեամբ վերաբերած է այդ խնդրին: Հոգալով նախապէս ապահովել դպրանոցի անխափան պահպանութիւնը հաստատուն հասոյթներով և պէտքին պէս կարգադրելով գոյն

խնդիրը, հանգուցեալ Հայրապետը ամեն կերպ աշխատած է ընդունելի կացուցանել իւր առաջարկութիւնը Տէրութեան առաջ և հաստատել տալ թեմական դպրանոցի համար իւր կազմած կանոնադրութիւնը: Նորա անդուլ ջանքերը վերջապէս իրականացնել իւր վաղուցուայ ջերմ ցանկութիւնը, ընծայելով մեր թեմի ժողովրդին մի միջնակարգ Հոգևոր դպրոց, որ կատարելապէս պիտի համապատասխանէր ժողովրդի էական պահանջներուն: Եւ յիրաւի, նոր բացուելի դպրանոցը՝ ունենալով իւր ծրագրի մէջ միւս տարրական գիտութեանց շարքում և լատին լեզուն, պիտի գոհացնէր մասամբ ժողովրդի և այն դասակարգի պահանջը, որ կուճակից էր կլասիքական կրթութեան:

Նոյն բարոյական պարտքը կտախպէ ինձ յաւելուլ, որ այս սուրբ գործի մէջ հանգուցեալ Գէորգ Գ. ազգասէր Հայրապետին արժանաւոր աջակից և բանիբուն գործակից է եղած երջանկայիշատակ Տ. Մակար կաթողիկոսը, որ 1881 թուակ. յիճակաւոր Առաջնորդ էր թեմիս: Նոյն ամի Մայիս ամսին գալով Նոր-Նախիջևան և շարունակ ամիս ու կէս զբաղուելով դպրոցի խնդիրներով, նորին սրբազնութիւնը չէ զլացած այդ առթիւ խորհրդակցիլ բանիմաց անձանց հետ՝ օգտուելու նոցա հայրենասէր ձեռնուղութենէն, և ապա անձամբ հասու լինելով՝ ամենայն հանգամանաց և հիմնաւորապէս որոշելով դպրանոցի ապագայ եկամուտները, կարևոր կարգադրութիւններ է արած և նախապատրաստած է ամենայն ինչ թեմական դպրանոցի պաշտօնական բացման համար:

Այս խորհրդաւոր հանդիսին, յիշելով Գպրանոցի բազմերախտ հիմնադիրներու անունները և պատուելով նոցա յիշատակը, մաղթենք Աստուծմէ, որ ազգիս նոր ընտրելի Հայրապետը ևս նոյն սէրն ու իմաստը ընծայէ մեր նորաբողբջ հաստատութեան, որ պիտի ընծայած էին նախորդ երկու երջանկայիշատակ մեծ Հայրապետները:

Գարձեալ երախտագիտական պարտքը կտախպէ ինձ հրապարակաւ յայտնել մեր խորին գոհունակութիւնը և այն պատուաւոր անձանց, որոնք նոյն իսկ գործի մէջ իւրեանց ջրջանկաւ խորհուրդներով նպաստած են Հոգևոր իշխանութեանը դպրոցի բացման

խնդրին հիմնաւոր ընթացք տալու, հոգ տանելով նաև նորա նիւթական ապահովութեանը վերայ:

Աւելորդ համարելով մի առ մի յիշել դոցա անունները, չեմ կարող չդարձնել Ձեր ուշադրութիւնը նաև այն ուրախալի երևոյթին վերայ, որ ներկայ հոգաբարձութեան մեծամասնութիւնը իւր յարգելի նախագահոյ, բազմարդիւն և բազմաշխատ գործաւարտ և ժրաջան անդամներով դպրանոցի բացման ջերմ կուսակիցներ լինելով՝ գործակից են եղած դպրոցի հիմնարկութեանը, և այսօր տասը տարի անցնելէն վերջը, բարդի բերմամբ, նորէն կանգնած են այդ կրթական գործի գլուխը:

Այս պակաս ուշադրութեան արժանի է և այն հանգամանքը, որ ներկայ Հոգաբարձութիւնը կազմուած է գլխաւորապէս երկու միմեանց արժանաւորապէս լրացնող տարրերէ, նորա մէկ մասը կկազմեն հասարակական գործունէութեան ասպարիզում փորձըւած անձինք, միւս մասը կկազմեն կրթուած երիտասարդներ, որոնք ծանօթ լինելով դպրոցական արդի գործիչ մանկաւարժութեան պահանջներուն, ունին միջոց հսկել և ուսման ընթացքի վերայ:

Մեր դպրանոցը իւր գոյութեան առաջին օրէն վայելած է հասարակութեան բուռն համակրանքը, որը ապահովացրած է նորան որոշ գումար յատկացնելով մօտ 7000 բուլբի ի հասարակական եկամտից: Հոգևոր իշխանութիւնը ևս իւր կողմանէ նպաստներ որոշած է եկեղեցական գումարներէն այնքան, որքան կարող էր նշանակել նոցա եկամուտներուն նայելով, և չէ անյայտ, որ նոյն իսկ բացման հանդիսի օրը ներկայ Հոգաբարձութեան յարգելի նախագահի առաջարկութեամբ, որ այն ժամանակ ևս Հոգաբարձութեան անդամի պաշտօն կվարէր, հանգանակեցաւ մի նշանաւոր գումար և դպրոցի հիմնական և աշակերտական մատենադարանի համար:

Դպրոցական մատենադարանի կարևորութիւնը պարզ է, նա սերտ կապ ունի դպրոցի բարգաւաճման խնդրի հետ և իսկապէս կոչուած է լրացնել ուսման գործը: Այդ իսկ պատճառաւ ցաւ ի սիրտ ստիպուած եմ խոստովանել, որ այդպէս գեղեցիկ սկսուած

գործը, հանգամանքներու շնորհիւ, սխալ ուղղութիւն ընդունեց
և մենք մինչև օրս զուրկ ենք դպրոցական պատշաճաւոր մատենա-
դարանէ, որ անշուշտ կարող էինք ունենալ, եթէ դպրոցի կա-
րեաց համեմատ գործադրուէր այդ նպատակի համար հանգանա-
կած գումարը:

Արիշ անգամ ևս առիթ եմ ունեցած տեղեկագրիս մէջ խօսել
այս հանգամանքի վերայ, և եթէ այժմ դարձեալ կյարուցանեմ
նոյն խնդիրը, պատճառն անշուշտ դորա կարևորութիւնն է:

Մեր այժմեան մատենադարանի վերայ գոնէ մի մերձաւոր գա-
ղափար տալու համար այսքանս կասեմ, որ նա սակաւ բացառու-
թեամբ, կազմուած է տիրապէս Մխիթարեան ուխտի հրատարա-
կութիւններէն:

Խօսք չկայ, որ դոցա մէջ կան և շատ հիմնաւոր աշխատութիւն-
ներ, կան և կրասիրական գրուածներ, բայց միւս կողմէն պակաս
չեն և այնպիսի հնացած անբովանդակ գրքեր, որոնք առանձին
արժէք մը չունին, մանաւանդ դպրոցական մատենադարանի համար
և բոլորովին աւելորդ բալլաստ կրկազմեն: Ինքն ըստ ինքեան պարզ
է, որ հիմնական մատենադարանի պահանջները բազմակողմանի են
և լոկ վենետիկեցոց հրատարակութիւնները, որքան ալ կատարեալ
լինին, չեն կարող այդ պահանջները լրացնել: Որքան որ պակասաւոր է
գրադարանի հիմնական բաժինը, կրկին անգամ աւելի աղքատ է
նորա մանկական մասը, մենք չունինք միջոց աշակերտաց ընթերցա-
սիրութիւնը զարգացնելու. մեր ունեցած մանկական գրքերու
թիւը այնչափ սահմանափակ է, որ թէ մեծ ու թէ փոքր տղայք
կկարգան, համարեա միւսնոյն գրքերը, մինչդեռ կարևոր է, որ իւ-
րաքանչիւր հասակի համար որոշ բաժիններ ունենանք, որպէս
զի կանոնաւոր ուղղութիւն արուի տղայոց մտաւոր զարգաց-
մանը:

Այսօր նորէն խօսելով այս խնդրի վերայ, կ'ստահանամ յու-
սալ, որ յարգելի Հոգաբարձութիւնը իրեն յատուկ պատրաստա-
կանութեամբ օգնութեան ձեռք կկարկառէ մեզ այս կարևոր
խնդրում, կարելոյն չափ բարւոքելով մեր աղքատիկ մատենադա-
րանը: Այսքան բաւական համարելով մատենադարանի խնդրի

Նկատմամբ՝ կշարունակեմ խօսքս Գպրանոցի ընդհանուր ուղղութեան վերայ:

Նորաբայ Գպրանոցի Հոգաբարձութիւնը, գպրոցի նիւթական վիճակը կարեօք չափ ազահոված համարելով, բնական է, որ պիտի խորհէր բարեօքելու և նորա ուսումնական մասը յանձնելով նորա տեսչութիւնը մի հմուտ ղեկավարի ձեռք: Հոգևոր գպրոցի նախկին Տեսուչ Պ. Փ. Վարդանեանը, Վեհափառ Գէորգ Գ. կաթուղիկոսի հրամանով, Գէորգեան ձեմարանի դասատու նշանակուելով, չէր կարող ստանձնել գպրանոցի կառավարութեան գործը. ուստի հարկ եղաւ այդ կարևոր պաշտօնի համար հրաւիրել մի ուրիշ յարմարաւոր անձն: Այդպիսի հանգամանքներում Հոգաբարձութիւնը պատշաճ կհամարէ դիմել Արժ. Զարիֆեան խաչատուր ա. քահանային, և խնդրել որ գոնէ ժամանակաւորապէս յանձն առնու Գպրանոցի ղեկավարութիւնը, մինչև որ այդ պաշտօնին համար կառնէ իւր արժանաւոր ընտրութիւնը: Հայր Զարիֆեանը երկար տարիներ քաղաքիս գպրոցներում կրօնուսուցի պաշտօն վարելով, իբրև փորձառու անձն կարեօք չափ կկառավարէ իրեն տեսչութեան յանձնուած գպրոցը 1881—1882 ուսումն. տարւոյ ընթացքում: Արժ. հօր տեղեկագրէն, որ «Նախագիտելիք» մակագրով տպագրութեամբ լոյս ընծայուած է Գպրանոցի կանոնադրութեան հետ միասին, կերևայ որ վիճակիս թեմական հոգևոր Գպրանոցը, իւր գոյութեան առաջին տարուայ ուսումնական շրջանին մէջ, քաղաքի հանգամանայ նայելով, ունեցած է միայն երկու Գպրանոցական դասարաններ, այն է՝ առաջին և երկրորդ և երեք նախակրթարանաց բաժիններ, ստորին, միջին և բարձր: Աշակերտաց թիւն էր առաջին դասարանի մէջ 21, երկրորդին՝ 20, նախակրթարանի ստորին բաժնի մէջ 29, միջին՝ 37, և բարձր 45, ընդ ամենայն 152 հոգի: Երկու Գպրանոցական դասարանաց մէջ աւանդելի աւարկաներն էին՝ կրօն, լեզուներ՝ Հայոց, Ռուսաց, Լատինաց, Գաղղիւցեաց և աւարկայք՝ Թուրքանութիւն, Պատմութիւն, Աշխարհագրութիւն, Գծագրութիւն, Գեղագրութիւն, Երգեցողութիւն և մարմնամարզութիւն: Իսկ նախակրթարանաց մէջ՝ կրօն, Հայոց և Ռուսաց լեզուներ, Թուրքանութիւն, գիր և երգեցողութիւն:

Ուսմանց բովանդակութիւնը եղած է ըստ կարի արքունի միջնակարգ ուսումնարանաց ծրագրին համաձայն:

Ա.յս տեղեկութիւնները մենք քաղուածօրէն մէջ բերինք կանոնադրութեան «Նախագիտելիք» բաժնէն: Նոյն տեղեկագրէն կիսանանք, որ Գպրանոցի ուսուցիչներ նշանակուած են ժամանակաւորապէս Հոգևոր Գպրոցի նախկին դասատուները, որոց փոխարէն վարչութիւնը մտադրութիւն է ունեցած հրաւիրել ժամանակին, այսինքն աւելի բարձր դասարաններ բացուելուն պէս, բարձրագոյն ուսումնարաններէ աւարտած և աւելի բանիբուն վարժապետներ:

Ա.յգ գեղեցիկ մտադրութիւնը, ինչպէս յայտնի է, Գպրոցի ներկայ վարչութիւնը արդէն իրագործած է: Գպրանոցի Հոգաբարձութիւնը, խորհելով յարմարաւոր Տեսչի ընտրութեան խնդրի վերայ, երկար խորհրդածութիւններէ յետոյ, որոշած է հրաւիրել յիշեալ պաշտօնը վարելու Հայ հասարակութեան մէջ մասնագէտ մանկավարժի հուշակ ունեցող, այժմ հանգուցեալ, Առաքել Բահաթրեանին, որ աւարտած լինելով Վաղարեան ճեմարանի լիկեոնը, երկար տարիներ արտասահմանի նշանաւոր համալսարաններում մասնագիտաբար ուսումնասիրած էր տեսական և գործնական մանկավարժութիւն:

Հանգուցեալ Բահաթրեանը, ընդունելով Հոգաբարձութեան հրաւերը կշտապէ վաղօրօք, ամառուանէ ժամանել Նոր-Նախիջևան և 1882—83 ուսումն. տարւոյ սկզբին մի շարք ժողովներու մէջ ուսուցչաց գործակցութեամբ կսահմանէ ուսման մանրամասն ծրագիրներ երեք պատրաստական և երեք գպրանոցական դասարանաց համար:

Ուսուցչաց ժողովի սահմանած սոյն այս ծրագիրը յարմարեցուցած էր ըստ կարելոյն միջնակարգ Գպրոցի կարեաց համաձայն և նոր պահանջներ բովանդակելով իւր մէջ ընդունուած էր իբրև ժամանակաւոր փորձի համար:

Ճրագրի գործադրութիւնը մասամբ թեթեւացնելու մտօք, հանգուցեալ Բահաթրեանը յօրինած էր նաև, համարեա իւրաքանչիւր աւարկայի համար օրինակելի դասեր, որոնք կարող էին ծառայել ուսուցչաց իբրև ուղեցոյց:

Պէտք է խոստովանել, որ շատ մեծ աշխատանք է գործ դրած հանգուցեալը ուսման ծրագրի և դասերու մշակութեան վերայ և մեծ հմտութեամբ է կատարած իւր գործը: Բաւական չհամարելով յիշեալ գրաւոր մանրամասնօրէն մշակուած ծրագիրը, իւր առաջագրած նպատակի յաջողութեանը համար, նա անձամբ առաջնորդած է նախակրթարանի ուսուցչաց առաջին անփորձ քայլերը:

Այսպիսի օրինակելի եռանդով սկսուած գործը անշուշտ պիտի բերէր և զգալի արդիւնքներ, ուստի մեզ կմնայ միայն ցաւել, որ հանգուցեալ Բահաթրեանի շահաւէտ ծառայութիւնը Նախիջևանի Գալրանոցին կարճատե եղաւ, մի տարի անգամ չտեւեց, և ազգային կրթութեան անդաստանը շատ շուտ զրկուեցաւ իւր անձնուէր մշակէն, նորա հիւանդութեան և ապա վերահաս մահուան պատճառաւ:

Այնուհետեւ, ինչպէս յայտնի է 1883—84 ուսումն. տարւոյ սկզբէն Գալրանոցի ղեկավարութիւնը կյանձնուի նուաստիս: Թողնելով ուրիշներուն դատել իմ գործունէութեան վերայ, ես միայն կբաւականանամ մատնացոյց անելով այն հանգամանաց վերայ, թէ իմ տեսչութեան օրով Հոգաբարձուաց խորհրդարանի հաւանութեամբ և ուսուցչաց ժողովի գործակցութեամբ եղել են այն ամենայն կարևոր կարգադրութիւնները, որոնք յայտնի բնաւորութիւն են հաղորդած մեր Գալրանոցին և որոշած են նորա այս կամ այն ուղղութիւնը, որ ունի նա այս օրս:

Յայտնի է ամենքին, որ մեր քաղաքի հասարակութեան մի որոշ մասը ցանկացած է մեր Գալրանոցին կլասիքական Գալրոցի ուղղութիւն տալ, որպէս զի սա կարող լինի ծառայել թէ իւր գլխաւոր նպատակին և թէ ժողովրդի հարուստ դասակարգի շահերուն:

Հոգաբարձութեան անդամները, սոյն այս ուղղութեան հետեւող լինելով՝ շատ անգամ առիթ են ունեցած արծարծել այդ խնդիրը իւրեանց ժողովներու մէջ, և ես կարեօք չափ նպաստած եմ այդ նպատակին հասնելու:

Կլասիքական գլխնաղիտնի համեմատութեամբ, մեր Գալրանոցի ծրագրէն գլխաւորապէս կպակասէր Յունաց լեզուն, որ և Հոգա-

բարձութիւնը վճռած էր ներմուծել դասաւանդելի առարկայից շարքը:

Այդ լեզուի դասերը բաւական ժամանակ աւանդուեցան Գպրանոցում և անշուշտ պիտի կարողանային ծառայել իրենց նպատակին, եթէ Հոգևոր բարձրագոյն իշխանութեան կողմէն արգելքի չհանդիպէին:

Կատարուեցան հեղհեռէ կարևոր բարենորոգումներ Գպրանոցի մէջ, լրացաւ Գպրանոցական դասարանաց թիւը, կազմակերպեցաւ ուսուցչաց նոր խումբը, որոյ աշխատութեամբ մշակեցաւ Գպրանոցիս ուսման ծրագիրը, որ և հաստատութիւն գտաւ Վեհափառ Կաթողիկոսէն, ձեռք բերուեցան ուսումնական կարևոր պիտոյքներ, նամանաւանդ ֆիզիքական հարուստ թանգարան, գործադրուեցան քննութեանց նոր և նպատակայարմար եղանակ և ցայսօր արձակուեցաւ 4 խումբ շրջանաւարտ աշակերտներ:

Սորա այնպիսի հանրաժանօթ փաստեր են, որ աւելորդ կհամարիմ երկարօրէն կանգ առնել գոցա վերայ:

Ներկայումս մեր Գպրանոցը ունի երեք պատրաստական և վեց Գպրանոցական դասարաններ, որոց մէջ բացի միջնակարգ Գպրոցի դասընթացը կազմող առարկաներէն, կաւանդուին նոյնպէս և Աստուածաբանական գիտութիւններ:

Գպրանոցը ունի ֆիզիքական մի շքեղ թանգարան, որ կատարելապէս կգոհացնէ աշակերտաց կարիքը, ունի նոյնպէս հիմնական և աշակերտական մատենագարան, որ թէ և գոհացուցիչ չէ ինչպէս վերևը ասուեցաւ, բայց և այնպէս կպարունակէ իւր մէջ ընդ ամենը 900 ի չափ գիրք, որոնցմէ 124 մատենագրական, 45 թարգմանական, 9 փիլիսոփայական, 17 քերականական, 29 թատերական, 121 կրօնական, 70 պատմական, 47 մաթեմատիկական, 31 տեղագրական, 36 մանկավարժական, 35 բառգիրք, և 30 ի չափ օրագրական, այլ և 300 ի չափ հայերէն և ռուսերէն մանկական գրքեր:

Գպրանոցի ներկայ ուսուցչաց խումբը բաղկացած է 17 անձինքներէ, որոնց թուում է Տեսուչը և երեք վերակացու, այլ և ունի Գպրանոցը և իւր բժիշկը, որ ձրիապէս կկատարէ իւր պաշտօնը

և արժանի է մեր խորին շնորհակալութեանը, որպիսին է Պ. Քեչեկեանը:

Գալով Գպրանոցի աշակերտաց ընդհանուր թուին, պէտք է ասել, որ սա կտատանուի 210—230 ի մէջ, այս թուէն 60—80 ձրիափարժ են և մնացեալները թռչակաւոր:

Թռչակաւորների թուում կան սաներ, բարեգործական հաստատութեանց և մասնաւոր անձանց՝ որպիսիք են սան Մինաս Պալասանեանի և բարեգործական ընկերութեան 32 հոգիք, յորոց 10 ին համար կիճարուին թռչակ, ուսումն. պիտոյք և հանդերձեղէն, իսկ միւս 22 ին միայն ուսումն. պիտոյք և հանդերձ առանց թռչակադրամի: Աշակերտաց գլխաւոր տարրը կազմել են միշտ մեր քաղաքացիք, այնուհետև կհետևեն գիւղացիք, սակաւաթիւ են և օտարաքաղաքացիք: Այս վերջիններու թիւը վերջին տարիները, կարծես թէ կաւելանայ, և պէտք է յուսալ՝ որ երբ Գպրանոցը գիշերօթիկ դառնայ, աւելի ևս կստուարանայ նոցա թիւը:

Անցնելով աշակերտաց յառաջադիմութեան խնդրին, հարկ կը համարիմ մէջ բերել, թէ Գպրանոցս՝ լրացնելով իւր վեց դասարանաց թիւը, արձակած է ցայսօր չորս խումբ շրջանաւարտ աշակերտներ:

1886—87 ուսումն. տարւոյ շրջանին մէջ Գպրանոցը արձակած է 5 ուսումնաւարտ աշակերտներ. Չաթալպաշեան Սերոյբէ, Քելլէշահինեան Յովհաննէս, Բեղեղեան Գէորգ, Զարիֆեան Յովհաննէս և Թուսուզեան Միքայէլ. սոցանէ 3ը այժմ ուսուցչութեամբ կպարտապեն, մէկը կշարունակէ իւր ուսումը Գէորգեան ճեմարանի մասնագիտական բաժնում և մէկը կզբաղի մասնաւոր գործերով:

Հետևեալ տարին Գպրանոցը ինչ ինչ պատճառներով ուսումնաւարտ աշակերտ արձակած չէ:

1888—89 տարւոյ շրջանին Գպրանոցէն աւարտել են դարձեալ 5 հոգի, Տէր Սարգսեան Օգոսէնտ, Պարգախչեան Յակոբ, Տէր Յակոբեան Պետրոս, Խարիպեան Լուսեղէն և Պաթրեան Գէորգ: Սոցանէ երկուսը կպարտապեն ուսուցչութեամբ, մէկը եկեղեցւոյ պաշտօնեայ է և մնացեալ երկուսը կզբաղեն մասնաւոր գործերով:

1889—90 տարւոյ վերջը Գպրանոցի ընթացքը աւարտած են 4 հոգի՝ Քեչեկեան Համբարձում, Բեդելեան Յովակիմ, Բերբերեան Ռուբէն և Ծուռլիզեան Ռափայէլ, որոնցմէ 2ը շատ յաջող կերպով կշարունակեն իրենց ուսումը արքունի դպրոցներում, 1ը արտասահմանի համալսարանում և մէկն ալ կպարապի տպագրութեան արուեստով:

Վերջապէս 1890—91 շրջանին Գպրանոցը արձակած է 3 շրջանաւարտ աշակերտ. Թիթրեան Պետրոս, Ալաճալեան Ղևոն և Խարիպեան Կարապետ, որոնցմէ երկուսը ուղևորուել են արտասահման իրենց կրթութիւնը շարունակելու և մէկը կգրադի մասնաւոր գործով:

Արեւմն աւարտողաց ընդհանուր թիւը 17 է, որոնցմէ 3ը կըշարունակեն արտասահմանի համալսարաններում, երկուսը արքունի դպրոցներում, մէկը Գէորգեան ճեմարանում, հինգը ուսուցչական պաշտօն կլարեն, մէկը եկեղեցւոյ տպասաւոր է և չորսը իրենց մասնաւոր գործերով կպարապեն, բոլորովին շատացած համարելով իրենց ստացած դպրոցական ուսմամբը: Ուսուցչութեամբ պարապողներէն երեքը և Գէորգեան ճեմարանում ուսանողը այժմէն իսկ պատրաստ են հոգևորական կոչումն ընդունելու: Ուշագրութեան և մխիթարութեան արժանի է այն հանգամանքը, որ աւարտողաց մեծամասնութիւնը իբրև ուսուցիչներ, հոգևոր պաշտօնեաներ և քաղաքում մասնաւոր գործով զբաղուող անձինք, պիտի մնան իրենց ծննդավայրերում, և ըստ կարեաց իւրեանց պիտի ծառայեն պիտանացու անգամներ հանգիստնալով:

Ահաւասիկ փաստեր, որ ակներև կանեն այն ճշմարտութիւնը՝ թէ մեր Գպրանոցը աշխատած է միշտ խզճի մտօք հետևել իւր սուրբ նպատակին և ամենայն բարեխղճութեամբ կկատարէ իւր բարոյական պարտքը հայ հասարակութեան առաջը, որոյ մասին խօսք արած էի տեղեկագրիս սկիզբը:

Աշակերտաց յառաջադիմութեան մասին գաղափար մի տալու համար ոչ աւելորդ կհամարիմ զետեղել այստեղ երկու ազիւսակ ցուցակ, որոնցմէ ակներև կտեսնուին թէ քանի աշակերտներ ընդունուած են Գպրանոց յընթացս նորա տասնամեայ շրջանին, և յընթացս 1890—91 ուսումն. տարւոյն, որքան փոխադրուած են դատարանէ դատարան և որքան արձակուած:

Յ Ո Ւ Յ Ա Կ

Թուոյ աշակերտաց թեմ. Գպրանոցի ըստ գասարանաց յընթացս 1890—1891 ուսումն. ամի:

Գ Ա Ս Ա Ր Ա Ն Ք:	Թ Ի Ի Ա Շ Ա Կ Ե Ր Տ Ա Յ.									
	- նոթիզմ գնահատ	Արձակելոց սարույն մեջ		Մճճի գնահատ	Արձակելոց սարույն վերջը		Քսիզապի գնահատ	Մանկագր գնահատ	Քսիզապի գնահատ	Քսիզապի գնահատ
		Նոր կամ	Գործում ստի		Նոր կամ	Գործում ստի				
VI	5	»	»	5	1	»	3	1	2	3
V	5	»	»	5	»	»	5	»	1	4
IV	7	»	»	7	»	»	5	2	5	2
III	8	»	»	8	1	»	5	2	2	6
II	24	3	1	20	»	»	12	8	41	13
I	30	2	»	28	»	»	16	12	20	10
Բարձր նախակրթ.	45	3	»	42	»	»	27	15	26	19
Միջին նախակրթ.	54	2	»	52	2	2	31	17	38	16
Ստորին նախակր.	48	2	»	46	2	»	27	17	35	13
Գումար . . .	226	12	1	213	6	2	131	74	140	86

Ինչպէս կերևայ մէջ բերուած այս աղիւսակներէն, թէ նախ-ընթաց 1890—91 ուսումնական ընթացքում և թէ անցեալ տաս-նամեայ շրջանին, մեր գպրանոցի աշակերտաց ցոյց տուած յա-

ուսման ժամանակները ուսման մէջ բաւականին գոհացուցիչ է, նամանաւանդ եթէ ի նկատի առնուենք դպրոցական ընթացքի ծաւալը և համեմատենք պետական միջնակարգ դպրոցներու հետ:

Պատահեցաւ ինձ այս տարի լսել իբր մեղադրանք, թէ ցանկալի է աւելի յառաջագիտութիւն տեսնել Գպրանոցի մէջ և թէ թոյլ աշակերտներ իբրև թէ շատ ունի նա:

Արդարև կան Գպրանոցի մէջ և տկար աշակերտներ, որոց գրաւոր կամ բերանացի թոյլ պատասխանները աչքի զարնուած են քրննութեան ներկայ եղողներուն, սակայն գործնով դատել ընդհանուրի մասին և որոշ եղրակացութեան գալ Գպրանոցի աշակերտներու անյառաջագիտութեան մասին, աւելի քան թէ անտեղի կը լինի:

Քննութիւններու արգասեաց խնդիրը պէտք է հիմնել ընդհանուրի վերայ և սպա ըստ այնմ եղրակացութիւններ անել: Մեր աշակերտները, երբ հարկ եղած է նոցա փոխադրուել պետական Գիմնազիոններ կամ ուրիշ տիպարի դպրոցներ, սրտիւ բերել են միշտ այդ դպրոցներուն իրենց յառաջագիտութեամբը, հաւատար ընթանալով իրենց ուսումնական ընթացքում՝ նորգաս ընկերներու հետ: Եւ ինչ կապացուցուի գործնով, ոչ այլ ինչ, բայց եթէ մեր Գպրանոցի աշակերտները կստանան այնքան նախապատրաստութիւն, որ առանց նեղութեան կը մանեն պետական արքունի դպրոցներ և անխափան կը շարունակեն իրենց ուսումը: Յիշենք այստեղ Բերբերեաններու, Խնձորեաններու, Տէր-Գրիգորեանի, Ռէիզեաններու, Ասմեաններու, Ճիլեիկեաններու, Բեզեկեաններու, Քիչեկեանի և ուրիշ շատերու, որոնք դուրս գալով Գպրանոցէն մտել են համապատասխան դասարաններ ուսմունք շարունակելու էլմիածնայ Գէորգեան ճեմարան, Լազարեանց ճեմարան, Բէալական ուսումնարան և Գիմնազիոն (Բոստով և Ստաւրապոլի), չը նայելով այն խիստ պահանջներուն, որ այդպիսի գէպքերում կանուի օտարականներու: Եթէ այդ դպրոցներու մէջ մեր աշակերտներէն եղել են ոմանք և անյառաջագէմներ, եղել են նոքա տկար և թոյլ նաև մեզ մօտ: Գպրանոցի թոյլ աշակերտը թոյլ է գտնուել և պետական դպրոցի մէջ, չը կարողանալով շարունակել ուսման ընթացքը, ծուլութեան կամ անընդունակութեանը պատ-

ճառաւ, ինչպէս և Գպրանոցում, ուրեմն կարելի չէ ի մեզս Գպրանոցի վերագրել, որ նորա մէջ կը պատահին և անընդունակ աշակերտներ: Այս ալ ի նկատի պէտք է առնել, որ մեր Գպրանոցը դեռ մանուկ է, նորա տասնամեայ շրջանը մի ուսումնարանական հաստատութեան համար մեծ շրջան չէ և չունի նա նաև այն զբամական ապահով միջոցները, որով օժտուած են պետական ուսումնարանները և որով կարող կը լինին նոքա ընդ առաջ եկած ամեն արգելքներու յաղթելու: Բաւական է ակնարկ ձգել պետական միջնակարգ ուսումնարանի որևէ տիպարի կանխահաշուի վերայ, և դուք կը տեսնէք ահագին զանազանութիւն 15 կամ 20 հազարի, որ կերթայ յատկապէս այս կամ այն մեզանում նկատուած պակասութիւնները ծածկելու կամ նոյնը շրտկելու համար:

Մեր Գպրանոցի գործունէութեան մէջ անկարելի է, որ պակասութիւններ չը լինին. բայց կան և շատ յատկանիշներ, որոնք փոխանակ պարսաւանաց արժանի են ամենայն ջատագովութեանց, որոց մասին մի առ մի խօսելը անկարանամ և չը ներէր ինձ ոչ հանգամանքը և ոչ տեղը, բայց չեմ կարող լռելեայն անցնել և այն, որ դժուար գտնուի շատ տեղեր, այն է՝ մեր բոլոր ծառայողաց, սկսեալ մեծարոյ Հոգաբարձուներէն մինչև վերջին պաշտօնէի ցուցած ազգասիրական եռանդն ու ջանքը, որով նուիրած լինելով նոքա իրանց անձն ընծայաբար ազգային կրթութեան գործին, չը նայելով չնչին զբամական վարչութեան, հնարաւոր կանեն Գպրանոցին մրցել պետական միջնակարգ դպրոցներու հետ:

Մեր Գպրանոցի մէջ երևցած անյառաջադիմութեան պատճառներէն մէկը պէտք է համարել և մեր աշակերտաց տնային դաստիարակութիւն չունենալը և կացութեան տգեղ պայմաններն, որոց մասին պատեհ ունեցել եմ յայտնել Հոգաբարձութեան: Մենք յուսով ենք, որ եթէ ապագայում իրագործուի գիշերօթիկ սաներ ունենալու խնդիրը, աւելի քան թէ կիսով չափ կը թեթեւանայ և կը պակասին մեր յառաջադիմութեան գլխաւոր խոչընդոտները: Այլ կարող է ուրանալ, որ բարոյական և մտաւոր զարգացման աստիճանը մեծ ազդեցութիւն ունի սանիկի ընդհա-

նուր զարգացմանը ու գպրոցի բարգաւաճութեան և յառաջադի-
մութեանը: Մեր գպրոցի աշակերտներէն ոմանք, գալով օտար
քաղաքէ և գրիուած լինելով ծնողաց խնամքէն, առանց մեր գի-
տութեան կը յանձնուին շահամոլ մարդոց ձեռքը, որոնք փոխա-
նակ խնամք տանելու խեղճ երեխային վերայ և նորա ամեն պէտ-
քերը ըստ կարգին հոգալու, բոլորովին անխնամ կը թողուն և
պատճառ կը տան շատ անգամ բարոյապէս ևս փչանալու: Վար-
չութիւնս հնար չունի արժանապէս հսկելու նոցա վերայ և չա-
րեաց առաջն առնելու: Մենք կողմնակի կերպով իմանալով այդ
խեղճերու անտանելի վիճակը, աշխատել ենք միշտ գորա առաջն
առնելու հրաւիրելով ծնողաց ուշադրութիւնը, բայց աւաղ քանի
քանի աշակերտներ զոհ գնացած են անգիտակցաբար իրենց
ծնողաց անտարբերութենէն կեղծ խնամակալներու շահախնդրու-
թեանը:

Այս հանգամանքները աչքի առաջ ունենալով, այլ և ի նկատի
առնելով, թէ մեր թեմի ուրիշ քաղաքի ժողովուրդներն ևս չու-
նենալով բարեկարգ ազգային գպրոցներ, որտեղ որ կարելի լինէր
իրենց զաւակներուն ուսուցանել մայրենի լեզուն և կրօնը՝ ցան-
կութիւն կը յայտնեն տալ իրենց որդիքը Գպրանոցիս յաշակեր-
տութիւն, և Գպրանոցի վարչութիւնը շատ անգամ ստիպուած է
մերժել նոցա խնդիրը շինուածոյ անձկութեան պատճառաւ և որ
ցաւալին է՝ Գպրանոցի մէջ գիշերօթիկ սանուց համար սեպհական
օթեւանք չունենալուն պատճառաւ, վասն որոյ մեծարոյ Հոգաբար-
ձութիւնը այս տարի որոշեց և վճռեց գորա համար Գպրանոցի շէն-
քը ընդլայնել, որչափ կարելին է, նշանաւոր շինուած մի ևս գպրո-
ցական տանը կցելով այն պարապ տեղոյ վերայ, որ քաղաքի հրա-
պարակը կը նայի: Այսպիսի գիտաւորութեամբ Գպրանոցի տան
ներքնայարկի մի մասը, որ հրապարակի վերայ է, պէտք է վերածուի
խանութներու, որ վարձու տրուին, իսկ միւս մասը բակի վերայ
պիտի յարմարցուի գիշերօթիկ սանուց բնակութեան համար, այն
ժամանակ և վերնայարկը ամբողջապէս կը բռնեն գասարաններ,
դահլիճներ և Գպրանոցը կունենայ ամենայն ինչ գպրոցական յար-
մարութիւն:

Յիշուած այս շինութիւնը 20 հազար բուբլի ծախքի կկարօտէր, Հողաբարձութիւնը որոշած է այդ պէտքին գործածել իր ցայսօր տնտեսած և անցեալ ամի մնացորդ 125000 բ. գումարը և պակասորդը կյուսայ լրացնել կառուցանելի խանութներու վարձադրամներէն: Երբ սկսուած այդ շինութիւնը գլուխ գայ, այն ժամանակ հարկաւ հոգացողութիւն կլինի և գիշերօթիկ սանուց պահպանութեան համար, անով ևս կաւելանան Դպրոցի բարգաւաճանաց և յառաջադիմութեան միջոցները:

Ի գէպ կհամարիմ՝ յիշել այստեղ, որ ինչպէս յայտնի է, մեր քաղաքացի Խաչերես ազա Խաչիկեան Տեաչքովեանց, 1881 թիւ սեպտեմբերի 1 ին կատարած կտակով աւանդած էր յանձնել մահուանէն ետքը մեր հայ հասարակութեանը 100 հազար բուբլի գումար, այն նպատակաւ, որ այդ գումարի տոկոսիքովը իւր Տեաչքովեանի անուան սաներ դաստիարակուին մեր Դպրանոցի մէջ և նոցանէ յառաջադէմները ազա խրկուին կատարելագործուելու ուրիշ բարձրագոյն ուսումնարաններ: 1891 թիւ փետրվարի 6 ին կամօքն ամենաբարձրելոյն Աստուծոյ կնքեց իւր կենցաղը մեր երջանկայիշատակ բարերար Տեաչքովեան Խաչերես ազայն: Նորա կտակաւանդած 100 հազար բուբլի գումարը արդէն ստացուած է, բայց նոյն գումարը համաձայն կտակին՝ արքունի դրամատոմսերու փոխուելուն պատճառաւ, տոկոսեաց գործածութիւնը Տեաչքովեան սաներու պահպանութեան համար պէտք է սկսուի ոչ այս տարի, այլ առաջիկայ 1892—93 ուսումնական ամի սկզբէն:

Գալով մեր Դպրանոցի աշակերտաց 1890—91 ամի ուսումնական ընթացից պատշաճ կհամարիմ՝ մի քանի կարևոր տեղեկութիւններ հաղորդել նոյն տարուայ ուսումնական շրջանի մասին, ապա յարակցել ուսուցչական խորհրդոյ վերջին կարգադրութիւնը, որով աշակերտք փոխադրուած են դասարանէ դասարան:

1890—91 ուսումնարանական տարուայ ընթացքում Դպրանոցը ունեցած է 8 ուսուցչաց ժողով, որոնք ըստ սովորականին նուիրած էին Դպրոցական զանազան խնդրոյ քննութեանը: Բայի սովորական զբաղմունքներէ, որ կվերաբերին աշակերտաց քառորդական յառաջադիմութեան խնդրին, ուսուցչաց ժողովը ի միջի

այլոց պարապած է նաև այն նոր դասագրոց քննութեամբ, որ ուսուցիչներէն ոմանք առաջարկած էին գործադրութեան համար հներու փոխարէն, այդպէս մանրազնին և բազմակողմանի քննադատութիւնէ յետոյ, կարգադրուած է ա. Ռուս. լ. Պատւանի ձեռնարկի տեղ ընդունել Բունակովի «Первинка», անունով դասագրքի I և II մասեր, պատրաստական դասարանաց համար, բ. II դաս. հայոց լեզուի դասաւանդութեան համար որոշուած է Պ. Կոստանեանի ծաղկաքաղի նիւթը բաւական չհամարելով օգտուել նաև Հ. Ղևոնդ Յովնանեանի ծաղիկ ս. գրոց գրքէն, գ. հայոց պատմութեան Աբովեանի ձեռնարկի փոխարէն գործածել Ս. Պատւանեանի պատմութեան դասագիրքը, որ թէ իւր ներքին բովանդակութեամբ և թէ լեզուի պատշաճաւորութեամբ շատ բարձր է առաջինէն, դ. Ռուսաց պատմութեան Իլյայսկիի ձեռնարկը փոխարինել «Рождественский», ի պատմութեան դասագրքով, որ յօրինուած լինելով ի պէտք քաղաքային դպրոցաց իւր բովանդակութեամբ կատարելապէս համապատասխան է մեր աշակերտաց համապատասխանը: